

Sygn. akt VII W 631/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. w VII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Mariusz Wieczorek

Protokolant: st. sekr. sądowy Anita Cichosz

W obecności oskarżyciela publicznego: xxxxx

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2018 roku,

sprawy **T. Z.**, syna T. i B. z d. W., ur. (...) w S.

obwinionego o to, że:

w dniu 08.04.2017 r. o godz. 17.41 w lokalizacji T./(...) (...) (...)gm. T., pow. (...) (...) woj. (...) kierując pojazdem marki V. nr rej. (...) nie zastosował się do ograniczenia prędkości, w ten sposób, że na obszarze zabudowanym, a więc na odcinku obowiązywania ograniczenia prędkości do 50 km/h kierował pojazdem z prędkością 112 km/h, tj. przekroczenie o 62 km/h,

tj. o czyn z art. 92a ustawy z dnia 20 maja 1971 r. - Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2015 r., poz. 1094 ze zm.) w związku z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 20.06.1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r., poz. 1137 ze zm.)

orzeka

1. obwinionego **T. Z.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 92a kw wymierza obwinionemu karę grzywny w kwocie 200,00 (dwieście) złotych,
2. zwalnia obwinionego od kosztów postępowania, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa i zwalnia go od opłaty.

(...) akt VII W 631/17

1.UZASADNIENIE

(...) dniu 08.04.2017 r. w godzinach popołudniowych obwiniony T. Z. jechał

(...) samochodem m-ki V. (...) o nr rej. (...) trasą (...)z

(...)w kierunku P. przejeżdżając przez miejscowość T..

a.o.o.o.o.o.d.W rejonie skrzyżowania trasy (...) z ulicą (...) w T. od strony

(...) km jest dokonywany pomiar prędkości urządzeniem radarowym typu

(...) (...) pomiaru i kontroli prędkości pojazdów za pomocą urządzenia

a.o.o.o.o.o.g. rejestrującego samoczynnie jest należycie oznaczona znakiem pionowym (...)

a.o.o.o.o.o.h., „Automatyczna kontrola prędkości” a ograniczenie prędkości w terenie zabudowanym znakiem (...). Około godz. 17:41 w/w Fotoradar zmierzył prędkość pojazdu obwinionego T. Z. i wskazał prędkość 112 km/h.

W toku czynności mandatowych ((...) (...). (...) (...) w G. (...) w K. obwiniony T. Z. nie wyraził zgody na przyjęcie mandatu z art.92a kw za wykroczenie z dnia 08.04.2017 r. nie wypełniając oświadczenia nr 1 oświadczenia osoby, która kierowała pojazdem w chwili wykroczenia.

W dniu 09.07.2017 r. sąd wydał wobec obwinionego T. Z. wyrok nakazowy o wykroczenie z art. 92a kw.

Od tegoż wyroku sprzeciw złożył obwiniony T. Z. wnosząc o rozpoznanie sprawy na zasadach ogólnych i umorzenie tego punktu wyroku nakazowego o obciążeniu go kosztami. Podniósł, iż jest osobą bardzo schorowaną, ma kłopoty z dystrybucją ruchową, jest po udarze, lecz się neurologicznie, wydaje sporą sumę pieniędzy na lekarstwa. Wystąpił o pomoc socjalną do MOPS-u, ale jej nie otrzymał.

Obwiniony nie stawiał się na rozprawę sądową w dniu 28.03.2018r. mimo prawidłowo doręczonego wezwania, podnosząc, iż ze względu na swój stan zdrowia się nie stawia, gdyż nie wolno mu się poruszać bez opiekuna. Dlatego sąd rozpoznał sprawę pod jego nieobecność i wydał wyrok zaoczny.

/dowód: wyjaśnienia obwinionego k. 26verte, wezwanie-oświadczenie, zdjęcie k.1-3, korespondencja obwinionego k.5-8, zdjęcie ze świadectwem legalizacji k.9-10, upoważnienie k.1-13, pisma i wnioski do U. (...) C. k.14-15, 17-19, kserokopia prawa jazdy i dowodu osobistego k.23, oświadczenie o adresie k.24, notatki urzędowe k.27, 28, pismo do S. (...) w K. k. 29, pisma obwinionego z załącznikami k. 36, 37, 41, 52-65, 74-78, pismo S. (...)w K. k. 69/

Obwiniony **T. Z.** ma 74 lata. Ma wykształcenie pół-wyższe, jego wyuczony zawód to technik mechanik. Jest emerytem i pobiera 1300 zł netto emerytury. Jest rozwiedzony, ma troje dzieci w wieku 35, 40 i 42 lat. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Jest właścicielem nieruchomości o pow. 2,53 ha, której nie użytkuje oraz domu mieszkalnego o pow.100 m². Nie otrzymuje pomocy publicznej dopłat z UE w ostatnich trzech latach. Posiada stwierdzony znaczny stopień inwalidztwa datujący się od 01.06.2011r. Obwiniony nie był dotychczas karany

/dowód: dane osobo poznawcze obwinionego k.26, orzeczenie ZUS k.37, oświadczenie o stanie majątku, dochodach i źródłach dochodu z załącznikami k.38-39,40-41, kserokopie dokumentów złożonych przez obwinionego k.53-65/

Obwiniony **T. Z.** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia i wyjaśnił, iż to nie on kierował pojazdem. Podniósł, iż było znaku o fotoradarze i oznakowania prędkości. On sam nie może prowadzić pojazdu na dalsze odległości, ponieważ posiada znaczny stopień inwalidztwa ze względu na stan zdrowia. Może poddać się karze, ale w mniejszym wymiarze niż 500 zł mimo, iż nie poczuwa się do winy.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego k.26verte)

Sąd zważył, co następuje :

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na osobowym i nieosobowym materiale dowodowym w postaci wyjaśnień obwinionego oraz szczegółowej dokumentacji zdjęciowej i informacji załączonej przez oskarżyciela publicznego (...) oraz bogatej dokumentacji dostarczonej przez samego obwinionego. Wskazane dowody wzajemnie się uzupełniają i korespondują ze sobą, dlatego też Sąd dał im wiarę.

Z zebranego materiału aktowego nie budzi żadnych wątpliwości, iż to obwiniony T. Z. w dniu 08.04.2017r. kierował swoim samochodem m-ki V. (...) o nr rej. (...), jadąc trasą (...) przez miejscowość T. i to on widnieje na zdjęciu z Fotoradaru, o czym dowodzą same niejednolite wyjaśnienia obwinionego i notatki urzędowe z (...). W ocenie Sądu nie wiarygodne są wyjaśnienia obwinionego, które dotyczą okoliczności związanych ze „złym, nienależytym” oznakowaniem ograniczenia prędkości i dokonywania pomiaru prędkości w miejscu zdarzenia. Bowiern oznakowanie

tego miejsca w Tuszynie jest prawidłowe znakami (...)i widoczne, oraz tym, iż obwiniony poruszał się po terenie zabudowanym, gdzie obowiązują ograniczenia prędkości do 50 km/h.

Zatem twierdzenia obwinionego były odosobnione i stanowiły przyjętą linię obrony. Mając na uwadze powyższe okoliczności w ocenie Sądu nie ulega najmniejszej wątpliwości, iż obwiniony jest sprawcą zarzucanego mu czynu.

Rozważając kwestię winy i odpowiedzialności karnej Sąd zważył, co następuje:

Nie ujawniły się okoliczności wyłączające winę obwinionego w rozumieniu kodeksu wykroczeń. Obwiniony jako osoba dorosła i dojrzała miał w czasie dokonywania zarzucanego mu czynu zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia tego czynu i kierowania swoim postępowaniem. Mógł więc zachować się zgodnie z normami prawnymi. Nie zaistniały także w przedmiotowej sprawie żadne szczególne okoliczności, które wyłączałyby bezprawność czynu obwinionego.

Dlatego w świetle zebranego materiału dowodowego wina umyślna obwinionego T. Z. popełnienia zarzucanego mu wykroczenia z art. 92a kw nie budziła żadnych wątpliwości.

Rozważając kwestię rodzaju i wymiaru kary Sąd wziął pod uwagę następujące okoliczności:

Wymierzając obwinionemu T. Z. karę za wykroczenie Sąd wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości tego czynu. Zdaniem Sądu społeczna szkodliwość czynu jakiego dopuścił się obwiniony przekracza stopień znikomości. T. Z. dopuścił się wykroczenia działając umyślnie. Obwiniony swoim zachowaniem naruszył dobro ważne dla społeczeństwa – bezpieczeństwo w komunikacji i dlatego pozostające pod ochroną prawa. Istotne znaczenie ma także fakt, iż obwiniony działał świadomie. Do okoliczności obciążających należy fakt przekroczenia dozwolonej prędkości w miejscu zdarzenia aż o 62 km/h! Na korzyść obwinionego Sąd poczytał fakt, iż nie był dotychczas karany i jego aktualny stan zdrowia.

Biorąc pod uwagę całokształt okoliczności Sąd na podstawie art. 92a kw wymierzył T. Z. karę grzywny w wysokości 200 złotych. Sąd jest przekonany, że kara ta spełni zadania w zakresie prewencji indywidualnej i będzie ostrzeżeniem także dla innych potencjalnych sprawców tego typu wykroczeń. Wymierzając karę za wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji należy bowiem mieć na względzie, że ten porządek i bezpieczeństwo na drogach w poważnym stopniu zależą od stosowania właściwej represji, która - uwzględniając rodzaj i wagę naruszonych zasad bezpieczeństwa ruchu, postać i stopień winy a także nasilenie tej kategorii wykroczeń - powinna stanowić jeden z najistotniejszych elementów zwalczania oraz zapobiegania różnym zdarzeniom komunikacyjnym.

Sąd zwolnił obwinionego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, które przejął na rachunek Skarbu Państwa, uznając, że ze względu na sytuację majątkową (uzyskiwanie świadczenia emerytalnego w kwocie 1.300 zł) i zdrowotną znaczny stopień niepełnosprawności i przebyte schorzenia neurologiczne obwinionego, to ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji.